

NAŠE NOVINY

NEZÁVISLÝ TŘEBĀNSKÝ OBCASNÍK

Jednotky prvního pluku 1. divize Ruské osvobozecké armády /Vlasovců/ procházejí 6. května 1945 Zadní Třebaní. Foto Stanislav Novák

SLOVO NN

"...byl lásky čas, hrdličkán zval ku lásku blao, kde borový za-váněl háj..."

Poplatní očekává službu slavoty-pán v nás, naučili jome se páty mě-síc v roce spojovat sajména a /té-mén/ jediné s láskou - viz.výše - a konečně druhé války: "...přišli vše, jak vojska z děvňích kronik...". Třec-šestačtyřiceti lety, v máji, se stí-fílelo i ve Třebani. Ryla to tře-gická teďka za čestilečou hrázou - znamenala, že při konečném účtování stál protektorát naší oboř tři mis-dé životy. My víme, že za umřeli pan Antonín Žáček /1947/, pan Jaroslav Žák /1941/ a pan Stanislav No-vák /5.5.1945/. Snad, proboho, co zbyvá, než vérit?!, to věděli i oni.

Nechiceme znova rozstřírat to, co bylo. Nicméně, cíti bychom se pou-dili, Čeban zaplatila třemi živo-ty, Československo, kolika?, řádo-vě dvěma sty tisící Kruté den, ov-sem, s tím, co museli obětovat Ru-sové, Poláci, Francouzi, Němci/ano, i Němci platili/ a další, nezvýná-

telná. Přesili jsme, jak vtolikrát před tím. Tohle válka náši země ne-zlomila, jako se to očitně nepovedlo žádne - žádné! - válce této da-jinné předcházející. Pokud náš ně-kdo kdy arazil na zeleno, totálně nokořil a znečistil, by i jme to vždycky my sami. Byl to náš vnitřní - citíte hrůzost těho slova - nepřítel. Vizme Lipeny, vizme to, co následovalo po Bílé hoře, vizme rok 1948 a početek let sedmdesátých.

Máme dojem, že zatímco své se čím dál tím víc zmírnilování, u-nás se schyluje k volec. Vše to ve sloveneském hrnci, hutní pod moravskou poklukou, skalní rudi děla-jí dlochy res a doplňují i teologický arzenál zbraněmi x-té generace, hrdinní bijci s odhodlaně vykasa-nými rukávy načvičují, následujíce svého zbožštělého firera, tažení na hrad. Jedeme po starých kolají-malosti, denunciatrví, závisti a špici. Dnes už legelně a div ne s

hrdostí - máme přece demokracii. Je to tak, ještě pořád, slovy Kar-la Kryla, vyjme držkou v zemi. Sesatačtyřicet let po válce hrůza!

Zaplátpámu, že ne všechni. Za-plátpámu, že náš kdo odpovídá na výzvu, jeť zlobí pomníček zmíněných tří sbětí: MY DÁLI ŽIVOT, VY DRŽTE LÁSKU. Ještě ná kdo děl, ještě ano. Přestánu hlcat vnitřní nepřítela. Ať v nějaké další Náš völce defini-tivně neznívíme sumi zebel

V A S E

Naše noviny

Dne 2. května se ke svému pravidelnému zasedání sešlo obecní zastupitelstvo. Radní znova upozornují obyvatele Třebaně na výhlášku o místních poplatcích za užívání veřejného prostranství. Při jejím nerespektování budete penalizováni!

Dochází k očekávanému zdražení plynu - 33kg láhev bude stát 295Kčs, 10kg - 95Kčs, 2kg - 25Kčs. OÚ upozorňuje občany, že mohou pro vlastní potřebu sekat trávu na pozemku mezi chatou p. Mardešiče a domem J. Malého. Zájemci nechť se přihlásí na OÚ.

/Mák/

CO VY NA...

... to, že ve čtvrtek 2. května svítily celé dopoledne ve středu obce výbojky veřejného osvětlení? Ze by se s novými cennami energie rychta rozhodla pro nový režim svícení? Nebo je vysvětlení jednodušší a kontrolovala se jen funkčnost? Jak je to Obecní úřade...?

... poničené značky při silnici směrem na Revnice? Komupak se zase nelíbily? Poučen od minule, předminule, předpředminule..., už nehledám v podobných kouscích nějaký smysl. Spíš naopak, nesmysl-záse se se někdo zlil, jak zkon káže a v deliriu vyděl. Minulý týden se někdo na nádraží pokusil vykrást trafiku, NN na nástěnce se některému z věšnívých čtenářů zamlouvaly tak, že je strhal a zničil, jednomu z třebanských obyvatel kdosi tak dlouho otravoval psa, až se mu to povedlo. S blížícím se létem znova prohlašuji, že podle mého názoru je stálá fyzická přítomnost příslušnými pravomocemi vybaveného strážce výřejného pořádku ve Třebani nezbytná.

/mif/

TŘEBANSKÁ REVOLUCE

Toho roku byla příroda dle než letos. Větka se chýlila ke konci. Vzpomínám si, že odpoledne jsem něco dělal za domem, když jsem zaslechl nějaký vzuřený hlas. Oběhl jsem dvůr a zatajil se mi dech: naší ulici krácel muž v uniformě důstojníka československé armády, rozehazoval rukama a volal: "V pět hodin se má poslouchat rádio." Byl 5. květen 1945 a mně bylo šestnáct.

A skutečně! Hlas z dříve prolhané skřínky najednou oznamoval to, na co jsme šest dlouhých let čekali: "Praha povstala!" Najednou byla spousta lidí na návsi, živě se diskutovalo. Snaha pomoci povstavší Praze narůstala zároveň s obavami, co by se mohlo stát, kdyby se nacisti, kterých práv bylo v okolí mnoho, dostali až k nám. Zprávy z rozhlasu se různily, stejně jako reakce lidí. Po výzvě k tvoření národních výborů se někteří naši tatici přesunuli od křížovatky u křížku před obecní úřad.

granáty. Byl jsem při tom, když zastavilo menší nákladní auto u zahrady Skopových, hoši seskácali a běželi směrem ke křížku. Jeden z nich vypělil dávku ze samopalu do zdi Tučkova statku, jíž stála v místě výloh dnesní samoobsluhy.

Jednoho dne toho vzrušeného období se u zbořeného mostu zastavilo čelo kolony aut přijíždějících od Litně. Byli to Vlasovci. Měli pěchotní zbraně a několik lehkých děl. Mezitím přišla zpráva, že se Němci opevnili v Řevnické měšťance a vyhrožují městu. Několik aut

1945. 7. května

Třebanští posílají pomoc bojující Praze. Auto naložené potravinami a zdravotnickým materiálem, označené červeným křížem, vyjelo 7. května 1945. Fotografoval St. Novák

Některí lidé zůstali v Praze, neboť železniční doprava byla v důsledku náletů hlubkových stíhačů, tzv. kotlérů, zcela ochromena. Naopak od nás odjelo do hlavního města auto naložené potravinami a zdravotnickým materiálem.

Zatím ve Třebani především mladší muži utvořili skupinu, která se během krátkého času vyzbrojila puškami, dokonce měli i samopal a ruční

Vlasovců s kanonem odjelo do Řevnic a zřejmě po likvidaci už nepočetné německé posádky se zase vrátili k nám. Sel jsem je okukovat a zrovna, když jsem stál mezi dvěma zaparkovanými auty kolony, uslyšel jsem náraz a vzápětí další, jako když se poeunuji vagony. Instinktivně jsem skočil do příkopu a hněd na to se auto v místě, kde jsem stál příměckla k sobě. Tak jsem se podruhé narodil, pomyslil jsem si.

/Dokončení na str. 57/

UŽ TO MÁME SPOČTENÉ!

Uteklo to. Před osmnácti týdny jsme vám představili prvního z devítky členů nového obecního zastupitelstva. Dnes je na řadě poslední. To nejlepší na konec, říká se, a něco na tom asi bude. Jediné možné ústřední téma našeho rozhovoru s předsedkyní finanční komise Obecního úřadu STANISLAVOU JINDÁČKOVOU je -alespoň podle nás- více než atraktivní: peníze, peníze...

Takže, nemohu začít jinak, jak hluboko je do obecní kapsy?

To záleží na tom, od kud se do ní budeme dívat. Pokud jde o absolutní čísla, k 31. prosinci loňského roku činil obecní majetek 6 913 000 Kčs. Z čeho vzešel, odkud má Třeban peníze?

V částce jsou zahrnutы peněžně vyjádřené hodnoty budov, strojů a zařízení, pozemků. Peníze obec stále získává/a buď až do roku 1993/z dotací okresního úřadu. Letos jsme dostali celkem 302 000 Kčs - z toho je mj. hrázen provoz mateřské školy, obecního úřadu, včetně platů starosty, jeho zástupce a administrativní pracovnice. Dalších 288 000 si Třeban připočte z nájemného /47 000/, z daní a poplatků /72000/, z místních poplatků ze vstupného, z prodeje alkoholu a tabákových výrobků a z tzv. lézeňského poplatku. Můžete tyto údaje upřesnit?

Do kolonky daně a poplatky spadají dan domovní, poplatky správní, ze hřbitova, z provozování hračích automatů. Mimo chodem, z těch budeme mít za letošek 30 000 Kčs. Místní poplatky jsou účtovány ze psů, za užívání veřejného prostranství /10 Kčs za m² a den/, za vstupného /10% vybrané částky/, z prodeje piva /2%, alkoholu /10% a tabákových výrobků /10%. Tzv. lézeňský poplatek ve výši 5 Kčs je vybírána od rekreačních, ne však od

stálých chatařů. Ti platí nezměněnou dan domovní. Sečteno a podtrženo, příjmy plánované na rok 1991 činí 463 700 korun. Ve vašem výčtu mi chyběla dan z příjmů?

Bude se stanovovat na základě přiznaných příjmů po roce činnosti. Inkasovat ovšem zatím nebudeme my, ale okresní úřad. Tam poputuje i 120 korun za správní poplatky při povolení podnikání.

To jsou tedy příjmy. A pokud jde o výdaje?

113 000 plánujeme na školku, 52 000 na školu. V této částce jsou započteny letos otevřené II. třída, jazykové škola i družina. Nevelký obnos je určen na provoz OÚ, 14 tisíc má k dispozici sociální komise na přispěvky ke stravnému, na topení, pro sociálně slabé. Na práce veřejně prospěné, jako jsou dokončení pošty, opravy budov OÚ a údržby jsme odsouhlasili 105 000, na provoz a údržbu veřejného osvětlení 70 000. Menší částky dostanou místní knihovna, SPOZ, hasiči. Celkem plánujeme vydání 414 000 Kčs. V předešlých rozhovorech hovořili vaši kolegové o čističce, kanalizaci, vodovodu, plynofikaci...

Vzhledem k tomu, že se jedná o stavby ekologického charakteru, peníze by se najít měly. Během tohoto roku to ale nejspíš nebude.

Najde se nějaká koruna na obecního policejta?

Uvažujeme o něm. Určitě by tu potřeba byl,

Nebezpečný nástroj v rukách předsedkyně finanční komise Obecního úřadu Jakoby naznačoval, že se etružkyně třebácké obce s početnými nejsou žádoucí party. Dle nás je p. Jindáčková je žensko "na svém místě". Foto MM J. Malý

ale osobně si myslím, že bude velký problém nějakého sehnat. Peníze by se určitě našly.

Dostala jste se na rychlu jako jediná kandidátka KSCM. Věříte pořad v komunistickou budoucnost?

V KSCM jsem i nadále, přestože ve Třebani nás zůstalo už jen pár. Pokud jde o myšlenku socialismu, myslím si, že byla pro lidi přijatelnější. V dnešní době už ale asi realizovatelné není. Nemáte strach z vývoje v SSSR?

Mám špatný pocit, pokud se týká ekonomie - vždyť jsme na SSSR stále těsně napojeni - i pokud jde o politiku. Bojím se, aby dnešní stav nepřerostl v občanskou váiku, které by se lehce mohla přelít i k nám. Tomu ale my nezabréníme, snad by se to mohlo podařit ještě těsnější mezinárodní spolupráci a intenzivnější pomocí Západu.

Co vzkážete voličům?

Vyjděte všechni z anonymity, z těch svých zahrádek a taky trošku pomozte obci. A hlavně, hlavně nebudete lhositelní.

Mišoslav Frýdl

NENÍ CO ZÁVIDĚT!

Dostali zpět svůj majetek? Ne tak docela. Co jím před lety bylo vzato, teď si musí zpátky koupit. Co dříve měli v pořádku, teď převzali v havarijném stavu. Nefunkční kotelnu, na zemi několik centimetrů vody, zrezivělé potrubí, skleníky, jejichž železné konstrukce i dřevěné rámy jsou shnilé, poškozená skla mezi nimi mezery "utěsněné" novinami nebo zejména řezy. Okna na paňáky rozbitá, léta nenatřená a neosetřená, jako vlastně všechno, co je vidět ve zdejším, nyní soukromém zahradnictví, které převzala v únoru jeho bývalé majitelka, paní SOUKUPOVÁ.

V dlouhých řadách paňáků plevel, totiž teď už jen v jednom, pole nesmyslně hluboko zorané, takže všechno kamení se dostalo na povrch. Půda nehnědá, mrtvá. Část už je vyhnojena a osázena bramborami. "Co vyrostete, nemám," říká mi zahradnice, "potrubí, kterým pole bylo zavlažováno, je zničené." Na louce za polem je hromada nepěkné zeminy, podél trati teď už vyřezané koře, ale podle množství srovnávaných větví je patrné, že pěknou dobu v ruce pilku nikdo neměl. Poslouchám dále vyprávění, v jakém stavu staronoví majitelé pozemek převzali: "Kam se člověk podíval, vžude nepořádek, střepy, plevel, zničené cesty, na nich olejové skvrny." To už nyní zvolna mizí zásluhou této ženy a její rodiny. Horší je to, co jsme viděli na začátku. Kotelna, skleníky, potrubí, paňáky.

Paní Soukupovou jsem zastihla v jednom ze skleníků, kde zrovna zalesovala vysazenou zeleninu. Ve sklenících se už leccos pěstuje, prý aby tam alespoň něco bylo a je vidět na této pení, s jakou péčí ke své práci přistupuje. Netají se tím, že častým společníkem jsou jí slzy, to když vzpomíná na to, jaké to bylo před lety, když zde pracovala s mužem a pečlivými spolupracovníky. Snaží se jí pochopit a vžít se do její situace

a nálady, ale nemohu se zbevit dojmu, že ona určitě ještě mnohé dokáže. Mé přečeře ráda přírodu a pracuje na svém. Přesto se jí ptám, zda nelituje toho, že si vzala na sebe toto břímě a začíná znovu od začátku. Odpověď je jasná. Je to její, má to komu dát, má rodinu, která jí pomáhá. Nejprve prý myslela, že nejlépe bude vyhodit vše do povětrí. "Dnes, vidíte," říká mi, "už je vše alespoň zčásti uklizené."

Ano, ona pracuje denně, od rána do večera, rodina pomáhá, jak může. Co chybí, jsou peníze. Kolik by jich bylo třeba na obnovu všeho, netroufám si odhadnout. Zbývá tedy jen pracovat a znovuvytvářet to, co už bylo, ab v minulých letech se zničilo. Nebyly prý peníze, ale nebyl ani zájem provést běžnou údržbu, čímž by se jistě životnost věho prodloužila, přestože jde o zařízení původní. Před mým odchodem se pení Soukupové skleňí nad záhonem narcisů. Převážná většina cibulek vystrukuje listky jen kousíček nad zem, která nemá sílu dát rostlině to, co potřebuje k tomu, aby rostla, kvetla a rozdávala radost.

Loučíme se a já si nesu překrásný bílý květ z květiny, která snad zázrakem přežila ta neplodná léta, květinu, kterou kdysi pěstovala tato pracovitá žena se svým mu-

Ještě v polovině 70.let zahradnictví rozkvétalo. Na záhonu macešek manželé Soukupovi. Foto archiv

žem. V duchu jí přeji stálé zdraví, hodně trpělivosti a radosti z vykonané práce, z každé rozkvětlé květiny a zasloužené úrody. Těmto lidem, kteří dostali ruinu ze svého majetku, není co závidět. Ta doba, kdy se soukromničením budou moci živit, je ještě hodně a hodně daleko.

Marie Kloubková

SLOVO STAROSTY

Vyhľáška o místních poplatcích vstoupila v platnost a je v zájmu každého se s ní seznámit. Je zveřejněna na budově OÚ, kde budou dostupné i další aktuality. Následovat bude vyhláška o veřejném pořádku a o svazu domácího odpadu. Připomínám - obecní vyhláška je právním aktem a každý je povinen ji respektovat.

Podnikatelé s licencí či registrací k činnostem elektroinstalačním, zámečnickým, topeníšským a zednickým, přihlaste se na OÚ. Jedná se o menší opravy v objektech OÚ.

Vážené dámy, které jste se zúčastnily úklidu břehu potoka. Vím, že to nebyla práce lehká, ale je důkazem citu k čistotě a přírodě. Děkuji! Josef Doubek, starosta

[Handwritten signature]

TŘEBAŇSKÁ REVOLUCE /DOKONČENÍ/

slel jsem si, ale doma jsem o věci ráději pomlčel. Vrátil jsem se do bezpečí zahrady a s panem Dlabalem pozoroval dění kolem. Několik třeboňských mužů chodilo okolo kolony sem a tam. Připadali nám jako čichací psi. Najednou jeden z nich skočil zezadu do jednoho z nákladáků a z pod plachty podával těm dole šísky salám a další proviant. Hoši generála Vlasova jim v tom nebránili, ale já se za spoluobčeny styděl. Také prý někdo od nás vybral něco ze skladu ve Skuhrově. Budilo to ve mně dojem, že v revoluci se může všechno.

Auto s pomocí Praze se prý vrátilo, aniž se někam dostalo, ozbrojení hoši podnikali akce po okolí, nevím s jakým výsledkem. Soused pan Kronberger legionář z 1. světové války, mi v této pohnutých dnech řekl: "Pepičku, pamatuj si, že nejlepší je dě-

BEJVÁVALO

Naše ves trpěla vždy povodněmi. Písemné zmínky o nich až do konce 18. století chybí. Pouze pro rok 1774 je psáno o povodni na řece, která zcela zničila tzv. "botovskou" chalupu č.p. 9. Stávala pod mlýnem na břehu náhonu. Její tehdejší majitel ji už na původní místo neobnovil, ale postavil si nový dřevěný domek na místě dnešního čp. 9 nad potokem pod skálou.

Další, už zaznamenané povoden byla 29.3. 1845. Tehdy bylo postiženo celé povodí řeky Berounky a utopila se řada lidí. Správce České země, arcivévoda Štěpán nařídil neúhradu vzniklých škod dobrovolnou sbírku po celé zemi. Naše obec z ní došla 725 zlatých stříb-

lat revoluci ve sklepě nebo v posteli, všechno už je rozhodnuto předem." Asi chtěl, abych se do něčeho nepředloženého ne- pouštěl.

Poslední den, v den vítězství, šel pan Kronberger ze vsi a říkal, že Standa Novák byl při bojové akci těžce raněn a že má obavy o jeho život. Stalo se to při pronásledování mladých Němců, co zastřelili člověka někde u cihelny a potom se ukryli v Héjku. Obavy se splnily a mně to bylo velice líto. Třeboňák, který šel do toho s čistými úmysly, zaplatil dan nejvyšší.

Následujícího dne pak naší vsi projížděla Rudá armáda a byla nadšeně vítána občany.

To je asi tak všechno, na co jsem si vzpomněl a pokud jsem někoho, kdo se o revoluci u nás zaslugil, pominul, prosím at mi promiňte.

Josef Malý st.

ra a na obranu proti dalším povodním postavilo II. třeboňských sedláků ještě v témže roce dvě kamenné hráze v místech zvaných "na losích".

/Pokračování příště/
Ing. Arnošt Tuček

KINO KARLŠTEJN

- 10.5. PROJEKT X /USA/
 - 11.5. BARBAR CONAN /USA/
 - 13.5. ŠERIF A MIMOZEMŠŤAN
 - 14.5. CESTA ZHÝČKANÉHO DÍTĚTE /FR/
 - 15.5. EMMANUELLE II. /FR/
 - 16.5. VÁLKA ROSEOVÝCH /USA/
 - 17.5. DVA LIDI V ZOO /ČR/
 - 18.5. SMYSLNÁ ORCHIDEJ /USA/
 - 20.5. ŠERIF A MIMOZEMŠŤAN
 - 21.5. KRIMINÁL /USA/
 - 22.5. VELKÝ /USA/
 - 23.5. ČERNÁ LISTINA /FR/
- Začátek 21.00 hodin.

VYBERTE SI

- 9.5. - Koncert ke Dni matek. Řevnice, MěKS, 15.00h.
- 13.5. - Promítání filmů s náboženskou tematikou. Řevnice, MěKS, 18.30 hodin.
- 18.5. - Májová zábava. Běleč, hostinec, 20.00 hod.
- 18.5. - Zájezd k alpským jezerům. Informace MěKS Řevnice.
- 25.5. - Staročeské máje. Zadní Třeboň, KD, 20.00h. Odpoledne průvod obcí.

KINO ŘEVNICE

- 10.5. MĚSÍC 44 /SRN/
- 11.5. 17.30 TŘI MUŽI A NEMLUVNĚ /FR/
- 13.5. VRAŤ SE DO HROBU
- 17.5. PROPAST /USA/
- 18.5. 17.30 DNEŠKA PŘÍSEL NOVÝ KLUK /ČR/
- 20.5. VE VŠÍ NEVINKOSTI Začátky představení 20.00 hodin.

KINO LITEN

- 8.5. KRIMINÁL /USA/
- 11.5. CIZÍM VSTUP POVOLEN /ČR/ - děts., př.
- 11.5. CESTA ZHÝČKANÉHO DÍTĚTE /FR/
- 15.5. VRAŤ SE DO HROBU
- 18.5. 9 1/2 TÝDNE /USA/
- 22.5. MĚSÍC 44 /SRN/ začátky představení: 18.00, dětské 14.00 hod.

SPORT NN

- Mistrovské zápasy fotbalistů. A-mužstvo:
Zaječov - CZT 2:1, branek Krbec T.
Králův Dvůr B - OZT 3:3
Branký Hrubý 2, Ballek.

B-mužstvo:
OZT - N. Jáchymov 3 : 0
Branký Veselý J., Veselý T., Kozák.
V. Ujezd - OZT 2 : 4
Branký Kozák 2, Papoušek, vlastní.
Dorost: Chynava - OZT 5:1, EZ Beroun - OZT 2:1
St. žáci: Lužce - OZT 4:5
Loděnice - OZT 1 : 1

PODIVNÁ CESTA

Genius loci starého Brněnova vznášen dnes neotyčně svého. Upravené i neupravené domky neteř žinžovní domy ve svahu pod mohutným Stromovem se topí ve špinavém nezdravém polokruhu, polustřínu nebo polupůdu s úmalem cizím řeckofrancovým odstínem. A nedlouho leží mlhavý opar smíšený se smogem. Je si s přibývající thouzí případům jako návštěvník v jiném světě, protože známé prostoru došly nové dimenze nadčasu, když zdi, ploty, chozíky, střechy, okna i městské mříže na cestě tvoří čarodějnickou kempozici - spod nadostřílný ideál Salvátora Dalího. Topí se v tom umělém prostoru a těžím se domů. Těžím se do mého světa, do prostředí oimalička osahávaného, těžím se tam, kde nechybí skloiny vlastního průčelí a díroum mě dosazovali existence.

V nepravidelném rytmu klopýtavých kroků směřuji k poslednímu bloku zaslýcháných sedivých domů nejlevnější známky života, když se ze stínu vzdlejší ulice vynoří dvě postavy. Let mým pohledem registruji starého muže a mladíka - vlastně ještě dítě, jež si zatím nepřivyklo vlastním uším zazorené postpubertální anatomici. Smilujte, otec a syn, učiní si vše a vnik. Několik kroků ode mne zůstávají stále těsně proti sobě tváří v tvář. Když je mým, s úžasem zjistuji, že starší pán je nanejvýš zazapříznán s téměř nevinnou svou skoli. Tiskne se k mladíkovi mírně stylizovaným tělem a systematicky mu rukama lezí po celém těle. Ten povolný hoch stojí zadý ke mně a jeho holly závěsek vytváří situaci nepodobnou zákazu absudního divadla. Obě figury zlatávají za mnou a já s úžasem hledím před sebe na cestu, které mi připomádá být stále hlcupájší. - Sny někdy bývají pravé takové.

Klubko zamotaných myšlenek mne těká hlavou celou cestu v polopřezimku tromaží a s tímto chaosem v myslí se očtem i v matce. Vymolkovalý hlas z reproduktoru hlasí stanice a praví mě v tu chvíli známou totéž, co pro plachetnice majík na rozhovorném moři. Ta známá slova známá stejná, jako včasné nemocné děčko konejšívý o bleskový hlas matky. Je momentálně jedinou jistotou v tom zmotaném a dramatičném příběhu. Na nemocnou kočičí vagónu sem se co nejpojhodlněji usadil na tvrdou lavici a vyhýbám se pohlédnutí svého vyjeveným obrazem, který se odraží v protějším tmavém okně. Základ očima ze strany na stranu, zkoumá

fotní vybavení interiéru výslu i obrázek na podlaze, které vytvořily tisíce lidových ochou sloužících k disciplinovanému a ztichanizovanému pohybu. - Buchulec svobodu jejich pohybu není méně všechno do prováděních mezer mezi vlaky. - Současná koupavě hodi černým tunikou dvě dívky sedící ve vedených vagonech připadají stovky kilometrů daleko, protože nás všechny nebezpečná propast metí vagony a dvě tlusté čekenní skla. Dívky sledí myš směrem a jejich hezké hlavy se lagradně povírají v rytmu kol, jež topoří koleje přímo pod nimi. Znovu si uvědomí nevyčerpatelnou fantozii o profesionálnímu Stvolitale, jenž dokáže realizovat nový a hravý design svých krasavic. Po reprodukovaném klase je povraždějící pocit z lidské krásky druhým axiinem mě vnitřní absurdity. Ty slednými připomínají jako magnet, který naprosto přizván a logicky přitahuje magnet o ráži. Výsledkem je potom nejkrásnější lidský osamělý, kdy magnet splynný v objektu, jenž je nádherně vystupující těsnějším o těsnějším sbližováním. Představují si k divkám jejich protějšky a cítí, že malíčkové lítost, že muž obraz je jen povídání. - Ušlechtilý lidský jedince bez vydvoženého životního partnera. Znovu se obracíme jejich směrem a s hrůzou shledáváme, že domácík mých předstov o lehké brutálné smrti z cesty neznamená mrtván. Ohraz za dvěma skly představuje objekt mých dvou slezení v dlečném všechném polibku! Čerstvě zahojená růna břevnovského zážitku se znova rozukleblila v celé své kráse. - Kde jsem se to sešit? Co je to za deň? Blouznit mohu se ne? Ne? Iváši dosud nepoznaným sklehem? - Sny někdy bývají pravé takové.

Hlavu mi třese, když jí znova paklámám do makkánského prstítka své normální postele ve svém normálním bytě. Rozšířenýma očima zírám do myslí a nejdokázat je přinutit, aby se natrvalo zavřely. Pouhý mrknutí přesouvá jen zřečivý stah několika obližejových svalů. Jako bych se praví probudil ze snu, z velmi živého snu, který zanechává silný emotivní zážitek. Těžím se, že přechod apónku a břemí nebo bření a s ejákem definitivně rozdělí protipolní vnitřní jedinci silnou a rovnou říčou. Přijde chvíle, kdy znova usnu do normálního života. Nebo se snad do něj probudím?

Jiri Schmidt

Na vore taženém koníkem přijeli koncem dubna do Brněna herci řeckého lesního divadla. Inou správní očhotnici! Výkony ve hře Sedm krkavců ovšem byly takřka profesionální. Při generále, z níž je druhý snímek, i při samotném představení.

Foto R. Vašek

ČETRA NA POKRAČOVÁNÍ VII/

Karel Toma NĚCO PRO HOLOHLÍVKY

Ale najednou vytřeštíl na milý inserát oči, vymřtil se jako hledový kápan a chopiv přítel Vomelka na rameno, vzkřikl:

"Potevnej se, co je tohle zde?"

"Kde, co?", kouká Vomelka a říká po inserátem podkování:

"Chtěl paní Cilliagové! Máme za svou povinnost vyslovit Vám díky! Vaše výtočné komáda pomohla nám oživit naši holohlávost, které nám nemalo kormostilo. Po řeckánském pilném nazádání Vaši posadou neroztírá nám opět bujají, hustý vlas, tak, že tomu ani lidé věřit nechtějí. Radě nám však laskavě povídají, smímeli si hlevu myť? S plnou vlastí Ludvík Klimek, majitel domu na Vinohradech, Augustin Vomelka, soukromník na Šimčově. -

Nebesta nad mlýnem pana otce Kosteckého už dlouho neslyšela taklik klení a taklik smíchu jako dnes!

/Konec/

MY - VY VY - MY

A zase... Několikrát jsme upozorňovali, že nepodepsané příspěvky se v NN uveřejní nejdříve. Tisknout se lze nejdříve ani básen a glosa, jež jsem v obříce se svým jménem našel ve schránce. Milá - pravděpodobně - autorko, nežlob se, ale J., za podpis nepovažujeme.

M. Frýdl

M. Frýdl

NAŠE NOVINY - druhý ročník nezávislého třebanského občanského. Rídí redakční rada - M. Kloubková, Ing. A. Tuček, J. Malý, J. Petříš, rediguje M. Frýdl, /26729 Zadní Třeban 96/. Jazyková lektorka E. Malá, tisk Cerasystem Radotín. Registrováno OK OÚ pod číslem 320200990. Uzavěrka čísla 5. května 1991.